

DECIZIE

17 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii:

Tatiana Vieru
Iuliana Oprea, Mariana Pitic
Luiza Gafton, Ion Druță

examinând recursul declarat de către lichidatorul Societății cu răspundere limitată „Risco”, Cebotari Ana, prin intermediul avocatului Friptu Evgheni,

în cauza civilă de insolabilitate a Societății cu răspundere limitată „Risco”, la cererea înaintată de lichidatorul Societății cu răspundere limitată „Risco”, Cebotari Ana, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului Societății cu răspundere limitată „Risco” în persoana administratorului Rodin Andrei și a asociaților Staruș Serghei, Pankova Svetlana, Iaroțkaia (Rodin) Irina și Sușchevici Maria,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2017, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea înaintată de lichidatorul Societății cu răspundere limitată „Risco”, Cebotari Ana, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului Societății cu răspundere limitată „Risco” în persoana administratorului Rodin Andrei și a asociaților Staruș Serghei, Pankova Svetlana, Iaroțkaia (Rodin) Irina și Sușchevici Maria,

c o n s t a t ă :

La data de 02 decembrie 2015 reprezentantul Inspectoratului Fiscal de Stat DAF Centru - Alexandru Prohnițchi, a înaintat cerere introductivă cu privire la intentarea procedurii de insolabilitate față de debitorul „Risco” SRL.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2015 a fost admisă spre examinarea cererea introductivă, iar în scopul prevenirii modificării stării bunurilor întreprinderii, în perioada de până la intentarea procesului de insolabilitate, a dispus aplicarea măsurilor de asigurare, în calitate de administrator provizoriu a fost desemnat administratorul autorizat Cebotari Ana.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2016 a fost constatată insolabilitatea debitorului, intentată procedura de insolabilitate și dispusă

inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea SRL „Risco” cu sediul în mun. Chișinău, str. X 56, ap. (of) x, cu desemnarea în calitate de lichidator al SRL „Risco” - Cebotari Ana, deținătorul autorizației nr. 182 din 03.02.2015 eliberată de Ministerul Justiției al RM.

La data de 30 martie 2017 lichidatorul SRL „Risco” - Cebotari Ana a depus cerere cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL „Risco” în persoana administratorului Rodin Andrei și a asociaților Staruș Serghei, Pankova Svetlana, Iaroțkaia (Rodin) Irina și Sușchevici Maria.

În motivarea cererii sale a indicat că la adunarea creditorilor SRL „Risco” din 29.09.2016 s-a discutat sub toate aspectele întrebarea cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a persoanelor cu funcție de răspundere și asociaților debitorului SRL „Risco” din cauza insuficienței masei debitoare și neachitării datoriilor creditoriale. Creditorul Inspectoratul Fiscal de Stat DAF Centru consideră că conducerea SRL „Risco” se fac vinovați de starea creată și trebuie să fie atrași la răspundere subsidiară și solidară a următoarelor persoane: Rodin Andrei, Staruș Serghei, Iaroțkaia (Rodin) Irina Pankova Svetlana, și Sușchevici Maria, în limita sumelor creanțelor validate în mărime de X lei, în temeiul art. 14, 138 alin. (5) și 248 din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012.

Mai indică că la data de 01.04.2014 prin Hotărârea nr. AH 0131746 cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului s-a dispus urmărirea datoriei debitoare a contribuabilului SRL „Risco” care la situația din 01.04.2014 constituia X lei. La data de 26.11.2015 debitorul SRL „Risco” înregistra restanțe față de Bugetul Public Național în sumă de X lei.

Astfel, în urma desfășurării adunării creditorilor SRL „Risco”, lichidatorul a fost obligat să depună în instanța de judecată cerere de atragere la răspundere subsidiară și solidară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL „Risco” în persoana administratorului Rodin Andrei și a asociaților Staruș Serghei, Pankova Svetlana, Iaroțkaia (Rodin) Irina și Sușchevici Maria.

În ședința de judecată, avocatul Friptu Evgheni în interesele lichidatorului Cebotari Ana a solicitat admiterea cererii pe motivele invocate în cerere cu atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Risco” în persoana administratorului Rodin Andrei și a asociaților Staruș Serghei, Pankova Svetlana, Iaroțkaia (Rodin) Irina și Sușchevici Maria cu încasarea solidară din contul acestora a sumei de X lei.

A mai indicat că aceștia se fac vinovați de nedeplinirea în termenul legal a cererii introductive privind intentarea procesului de insolvență față de SRL „Risco”. Mai mult ca atât, până la momentul de față aceștia nu au transmis lichidatorului documentele contabile ale debitorului.

Rodin Andrei și avocatul acestuia Daniela Dan au solicitat respingerea cererii de atragere la răspundere subsidiară ca fiind neîntemeiată.

Staruș Serghei, Pankova Svetlana, Iaroțkaia (Rodin) Irina și avocatul Lunga Dmitri la ședința de judecată nu s-au prezentat, deși potrivit materialelor cauzei, au

fost citați legal despre data și ora ședinței de judecată, iar instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora.

Sușchevici Maria la ședința de judecată nu s-a prezentat, deși potrivit materialelor cauzei, a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa. Astfel, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa ei.

Reprezentantul intervenientului accesoriu Serviciul Fiscal de Stat - Viorel Lipii, a susținut cererea de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere SRL „Risco” și a solicitat admiterea acesteia cu încasarea solidară din contul acestora a creanțelor nestinse față de creditorii.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2017 s-a respins ca neîntemeiată cererea înaintată de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Risco”, Cebotari Ana, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului Societății cu Răspundere Limitată „Risco” în persoana administratorului Rodin Andrei și a asociaților Staruș Serghei, Pankova Svetlana, Iaroțkaia (Rodin) Irina și Sușchevici Maria.

Nefiind de acord cu hotărârea respectivă, la data de 30 august 2017, lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Risco”, Cebotari Ana, prin intermediul avocatului Friptu Evgheni a declarat recurs prin care a solicitat casarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2017 și emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă cererea înaintată de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Risco”, Cebotari Ana, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului Societății cu Răspundere Limitată „Risco” în persoana administratorului Rodin Andrei și a asociaților Staruș Serghei, Pankova Svetlana, Iaroțkaia (Rodin) Irina și Sușchevici Maria.

Ulterior, la data de 04 septembrie 2017, lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Risco”, Cebotari Ana, prin intermediul avocatului Friptu Evgheni a depus o cerere de completare a recursului prin care a solicitat repunerea în termenul de înaintare a recursului împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2017, înregistrat la data de 30 august 2017 la Curtea Supremă de Justiție.

În motivarea acesteia avocatul Friptu Evgheni a invocat că cu hotărârea motivată a făcut cunoștință numai la data de 28 august 2017 când i-a fost transmisă de către lichidatorul SRL „Risco” Cebotari Ana. S-a mai invocat și faptul că la data de 06 iulie 2017 instanța de apel a pronunțat numai dispozitivul hotărârii și urma să informeze avocatul Friptu Evgheni despre redactarea motivată a Hotărârii din 06 iulie 2017, ceea ce instanța nu a făcut, cel puțin în adresa avocatului Friptu Evgheni hotărârea nu a fost expediată.

La 15 noiembrie 2017 intimații Rodin Andrei și Staruș Serghei prin intermediul avocatului Lunga Dmitri au prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitând respingerea în repunerea în termen a recursului și respingerea recursului.

La 27 noiembrie 2017 intimații Rodin Andrei și Staruș Serghei prin intermediul avocatului Lunga Dmitri au prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitând admiterea recursului casarea hotărârii instanței de

insolvabilitate cu pronunțarea unei noi hotărâri de admiterea cererii lichidatorului Cebotari Ana privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Risco”.

Judecând recursul declarat de către lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Risco”, Cebotari Ana, prin intermediul avocatului Friptu Evgheni împotriva hotărârii instanței de insolvabilitate din 06 iulie 2017, în limitele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge cererea de repunere în termen a recursului și a respinge recursul ca fiind depus cu omiterea termenului de declarare a acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvabilității se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvabilității.

Conform art. 1 alin. (4) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, în vigoare din 14 martie 2013, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Prin prisma art. 8 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării.

După cum rezultă din materialele pricinii, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău contestată cu recurs, s-a respins ca neîntemeiată cererea înaintată de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Risco”, Cebotari Ana, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului Societății cu Răspundere Limitată „Risco” în persoana administratorului Rodin Andrei și a asociaților Staruș Serghei, Pankova Svetlana, Iaroțkaia (Rodin) Irina și Sușchevici Maria.

Totodată, Colegiul reține că conform materialelor dosarului, și anume a procesului verbal al ședinței de judecată în care a fost emisă hotărârea recurată, avocatului Friptu Evgheni, reprezentantul lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Risco”, Cebotari Ana, a fost prezent la ședință, ședință în care a fost pronunțată hotărârea Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2017, iar recursul a fost înaintat abia la data de 30 august 2017.

În această ordine de idei, Colegiul reține că prevederile art. 116 alin. (1) și alin. (3) CPC, statuează că, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

În sensul acestei norme, este de principiu ca declarând recurs în afara termenului legal și solicitând repunerea în termen, să fie invocate astfel de motive, care să justifice încălcarea acestui termen. Astfel, Colegiul menționează că recurentul a invocat că termenul de depunere a recursului a fost omis din motive întemeiate, și anume din cauza că cu hotărârea motivată a făcut cunoștință numai la data de 28 august 2017 când i-a fost transmisă de către lichidatorul SRL „Risco” Cebotari Ana, în situația în care în adresa s-a hotărârea nu a fost expediată de către instanța de insolvabilitate.

În acest context, Colegiul respinge ca fiind neîntemeiate argumentele recurentului în vederea justificării omiterii termenului depunerii recursului, deoarece motivele invocate nu justifică în nici un mod omiterea acestui termen, în situația în care este cert faptul că avocatul Friptu Evgheni fiind prezent în ședința de judecată când a fost emisă hotărârea, mai mult ca atât a primit contra semnătură dispozitivul acesteia, urma să îndeplinească actul de procedură în termen.

Concluzionând, Colegiul reține că prevederile art. 8 alin. (1) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 expres indică că, hotărârile și încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării, iar alte temeiuri justificative ce ar indica repunerea recursului în termen, în sensul art. 116 CPC, instanței de recurs nu au fost prezentate, or, însăși recurentul urma să se intereseze despre fazele procesului și soluțiile adoptate, iar ca urmare, să depună recursul în termen.

Distinct de cele relatate, instanța de recurs retine că, în conformitate cu art. 56 alin. (3) și 61 alin. (1) CPC, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Colegiul menționează și faptul că folosirea cu buna-credință a drepturilor procedurale, prezumă că partea este obligată la interval rezonabil de timp să manifeste diligență și să se intereseze despre dosarul care se află pe rolul instanței și să respecte termenele prevăzute de lege.

Astfel, recurentul prin lege a fost obligat să respecte termenul legal de contestare a hotărârii cu recurs în 15 de zile calendaristice din data pronunțării hotărârii, termen prevăzut de art. 8 alin. (1) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

La caz, sunt relevante și dispozițiile art. 4 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, care stipulează că, participanți la procesul de insolvabilitate sunt: administratorul provizoriu, administratorul insolvabilității, lichidatorul, creditorii, adunarea creditorilor, comitetul creditorilor, debitorul sau, după caz, reprezentantul debitorului, alte organe și persoane stabilite în prezenta lege, iar alin. (2) prescrie că, organele și persoanele stabilite la alin. (1) trebuie să asigure efectuarea rapidă a actelor și a operațiunilor prevăzute în prezenta lege, realizarea în condițiile legii a drepturilor și a obligațiilor celorlalți participanți la aceste acte și operațiuni.

Din prevederile legale enunțate, instanța de recurs menționează că recurentul este participant la procesul de insolabilitate și urma să asigure efectuarea rapidă a actelor și a operațiunilor prevăzute de Legea insolabilității, contribuind la realizarea drepturilor și obligațiilor celorlalți participanți la procesul de insolabilitate.

Mai mult ca atât, însăși recurentul, în calitatea sa de administrator al procesului de insolabilitate urma să se intereseze despre fazele procesului și soluțiile adoptate, iar ca urmare, să depună recursul în termen.

Prin urmare, Colegiul ajunge la concluzia că recurentul a omis termenul de atac a hotărârii judecătorești, iar examinarea unui astfel de recurs ar presupune verificarea unei hotărâri judecătorești rămasă irevocabilă, astfel, încălcându-se principiul securității raporturilor juridice, precum și, ar încălca drepturile celorlalte părți la un proces echitabil.

Instanța de recurs accentuează că, o asemenea soluție este compatibilă cu standardele inserate în textul art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Melnic c. Moldovei (din 14 noiembrie 2006) și cauza Ponomaryov c. Ucrainei (din 03 aprilie 2008), unde se notează că deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Reieșind din considerentele menționate și având în vedere faptul că, recursul a fost depus cu omiterea termenului prevăzut de art. 8 alin. (1) Legea insolabilității, în lipsa temeiurilor de repunere în termen, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Risco”, Cebotari Ana, prin intermediul avocatului Friptu Evgheni, ca fiind depus tardiv.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge cererea lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Risco”, Cebotari Ana, reprezentat de avocatul Friptu Evgheni, cu privire la repunerea recursului în termen.

Se respinge recursul declarat de către lichidatorul Societății cu Răspundere

Limitată „Risco”, Cebotari Ana, prin intermediul avocatului Friptu Evgheni.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2017, în cauza civilă de insolvență a Societății cu răspundere limitată „Risco”, la cererea înaintată de lichidatorul Societății cu răspundere limitată „Risco”, Cebotari Ana, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului Societății cu răspundere limitată „Risco” în persoana administratorului Rodin Andrei și a asociaților Staruș Serghei, Pankova Svetlana, Iaroțkaia (Rodin) Irina și Sușchevici Maria.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Iuliana Oprea

Mariana Pitic

Luiza Gafton

Ion Druță